

man dem udtrykkelig derfor ved Lov, vil Følgen let blive, at denne frivillige Ydelse inddrages, og at Kommunen gaar Glip af Skattebeløbet, uagtet de allerfleste Sparekasser uden Gene kunne betale Skat til deres Kommuner. — Den Frist, der er sat for Indførelsen af den fulde Værdibeskatning af fast Ejendom, forekommer mig at være længere end ønskeligt, det gælder ikke blot Købstads-, men ogsaa Landejendomme. Det er ikke nødvendigt, og jeg ser heller ikke, at der i Forhold til Ejerne er særlig stærkt vejende Grunde til at give den lange Henstand. For enkelte Ejendommers Vedkommende, udtørrede Ferskvandsarealer er det endogsaa bestemt, at Indenrigsministeriet kan forlænge Fristen indtil 1928, hvor Forholdene tale derfor. Dette forekommer mig at være en meget for lang Overgangstid. At der i ethvert Tilfælde bør være ganske særlige Forhold til Stede, anser jeg er givet, men saa burde der ogsaa siges noget herom i Lovforslagets Bestemmelser, thi de Kommuner, hvor slige Arealer ere beliggende, ere ikke tjente med kun at skulle have en meget ringe Skat af disse Arealer, uagtet de paaføre Kommunen samme Udgifter og Ulemper som alle de øvrige Ejendomme. Skulde der være Grund til nogen Lempelse, var det i alt Fald mere naturligt, at det blev i Statskatterne. Statskassen kan bedre taale at give en saadan end de enkelte Kommuner.

Med Hensyn til Statstilskuddet til Kommunerne er der foreslaaet Regler, der ere afvigende fra, hvad der tidligere har været opstillet i saa Henseende. Det forekommer mig, at man her har fundet Principper, der tage Hensyn til de rigtige Momenter, nemlig dels Størrelsen af Kommunens tvungne Udgifter og dels Kommunebeboernes Skatteevne. Det er just disse Momenter, der bør tages Hensyn til, og som bør være afgørende. Disse Bestemmelser fandtes ikke i Regeringens Forslag, de ere indsatte af Folketinget, og jeg finder, de fortjene al Anerkendelse.

Med Hensyn til det meget omdebatterede Spørgsmaal om Kjøbenhavns Skatteprocent kan jeg tiltræde Bestemmelserne derom i Lovforslaget allerede af den Grund, at jeg nødig vilde være med til at indføre Bestemmelser her i dette Lovforslag, som i nogen Maade kunde lægge det Hindringer i Vejen, da jeg mener, at dets Gennemførelse vil være af Betydning og kan blive til Nytte og Fordel for Kommunerne saavel i Byerne som paa Landet.

Estrup: Af de to Hovedmangler ved Reglerne for den kommunale Beskatning, som jeg tror ere kendte af alle, vil den ene blive afhjulpen, naar vi vedtage en Lov om Ejendomsskyld i Stil med den, Landstinget vedtog i Fjor. Denne ene Mangel er nemlig den, at man nu i Landkommunerne ikke kan beskatte anden Grundejendom end Hartkornsejendommene, hvorimod al anden fast Ejendom i Landkommunerne er fri for Beskatning efter Værdi eller som fast Ejendom. Den anden Hovedmangel, der vistnok anerkendes at være til Stede, er den, at man ikke i Kommunerne kan beskatte Næringsdrift, medmindre den næringsdrivende bor i selve Kommunen. Ellers kan denne ikke faa nogen Indtægt af Næringsdrift, der drives der, hvor stor og betydelig den end er, og hvor store Byrder den end direkte og indirekte medfører for Kommunen. Jeg tror ikke at fejle i, at det er en Mangel ved den nuværende Tilstand, som er ganske almindelig anerkendt. Der har været gjort forskellige Forsøg paa at bøde paa denne Mangel, og det foreliggende Lovforslag gør jo ogsaa et saadant. Jeg skønner nu ikke rettere end, at det havde været det naturligeste for Regeringen, naar den erkender, at Næringsdrift i og for sig bør være et Skatteobjekt i Kommunerne, da at behandle det paa en lignende Maade som de faste Værdier, der blive særligt beskattede, saaledes altsaa, at man ved Siden af Grundskatteydelsen tillige fik en Skat paa Næringsdrift, og saa selvfølgelig som det tredje Grundlag for den kommunale Beskatning: *Personen*, men selvfølgelig kun Personen der, hvor han bor, og hvor han udøver sine kommunale Rettigheder. Der bør han selvfølgelig ogsaa have tilsvarende Pligter. Den Vej har man imidlertid ikke fulgt i Lovforslaget, og jeg beklager dette. Jeg kan paa dette Punkt atter henvise til, at hvis det i mine Tanker saa fornuftige Skattesystem, hvilket man kalder Kildebeskatning, havde fundet Anklang, vilde man gennem Bestemmelserne derom, saaledes som de ere udførte i England, have haft forholdsvis let ved at komme til en Næringskat til Kommunerne. Det er nemlig et Led i den engelske Indkomst- og Ejendomsskat, at man har en særlig Beskatning af Næringsdrift og Erhverv. Forslaget, saaledes som det nu foreligger, giver jo en noget anden Løsning, idet det følger samme Vej, som forgæves tidligere har været forsøgt, den nemlig, at nøjes med den personlige Beskatning, men saa-